

DIE REPUBLIEK VAN SUID-AFRIKA IN 'N VERANDERDE WÊRELD VAN DIE TAGTIGER JARE

In die sestiger- en sewentiger jare het die Republiek van Suid-Afrika alreeds te kampe gehad het 'n vyandige wêreld wat geëis het dat die blanke regering vervang moet word met 'n swart meerderheidsregering. Die verskil in siening hoe dit teweeggebring moes word, het daarin gelê dat die Kommuniste en Afrikastate dit wou bewerkstellig deur geweld, terwyl die Republiek se Tweede wêreldoorlogse bondgenote dit deur middel van onderlinge kommunikasie wou bewerkstellig. Vir die tagtiger jare bly die metodiek van die Kommuniste en Afrikastate dieselfde, terwyl, met die Verenigde State van Amerika se nuwe Carter-administrasie aan die voorpunt, daar by die Weste 'n dramatiese verandering ingetree het. Dit is hierdie verandering wat vir die Republiek 'n totaal veranderde wêreld skep en wat 'n meer noukeurige ontleding regverdig.

Gedurende sy dienstermyn as Sekretaris-generaal van die Verenigde Volke Organisasie het U'Thant dit gestel dat die wêreld, en hierby bedoelend die Verenigde Volke Organisasie, die internasionale politieke probleme gedurende die sewentiger jare sal moet oplos want vanaf die tagtiger jare sal die wêreld geteister word deur die probleme van oorbevolking, voedsel- en energietekort, waarvoor oplossings gevind sal moet word. Aan die einde van die sewentiger jare is die enigste internasionale politieke probleme wat dringend opgelos moet word, dié van die Midde-Ooste en van Suidelike Afrika. Ander politieke probleme soos die Panama-kanaal, oorlog tussen Kambodja en Viëtnam en dié tussen Ethiopië en Somalië, het alreeds beweeg in die nuwe bedeling van regionale probleme waarvoor regionale oplossings gevind moet word. Om die een of ander rede word die probleem van Suidelike Afrika nie as 'n 'regionale probleem' vertolk nie.

In die lig van hierdie nuwe wêreldbedeling het die Westerse wêreld onder leiding van die Verenigde State, met Carter en sy raadgever oor strategiese aangeleenthede, Brzezinski, aan die stuur, daartoe oorgegaan om 'n nuwe wêreldorde te skep vir die res van die twintigste eeu. Hierdie wêreldorde word geskep met die wete dat, gemeet aan werklike militêre, politieke en ekonomiese mag, slegs die

Verenigde State werklik as 'n supermoondheid geklassifiseer kan word. Verder dat in die moderne betekenis van die begrip imperialisme, die Verenigde State die grootste en magtigste imperiale moondheid is wat die wêreld nog ooit gehad het. Hoe die Carter-administrasie hierdie supermoondheid en imperiale status in sy eie belang en tot sy eie voordeel aanwend, blyk duidelik uit die volgende voorbeelde wat die hele aardbol dek:

- a. Omdat die Verenigde State nie tevrede is met die politieke sisteme in sekere lande van die Suid-Amerikaanse vasteland nie word, deur middel van weerhouding van ekonomiese en militêre hulp, gepoog om veranderinge in hierdie lande teweeg te bring om aan die Verenigde State se politieke standaard te voldoen.
- b. Omdat die Verenigde State nie tevrede is nie met die interne politieke sisteme van lande op die Afrika vasteland soos die Republiek en Rhodesië word, deur middel van wapenverbod en ekonomiese druk, gepoog om hierdie sisteme te verander om te voldoen aan die Verenigde State se politieke standarde.
- c. Omdat die Verenigde State nie tevrede is met die ontwikkeling van die politieke toestand in die Midde-Ooste nie en sy energietoevoer wat gedeeltelik van dié gebied kom, word deur middel van wapenverskaffing en -weerhouding, ekonomiese hulp en weerhouding en politieke inmenging, gepoog om die toestand so te laat ontwikkel dat dit tot voordeel vir 'n imperiale Verenigde State sal wees.
- d. In belang van die Verenigde State se ekonomie word druk toenemend op 'n land soos Japan uitgeoefen om sy ekonomiese sisteem so te verander dat dit tot voordeel van die Verenigde State se ekonomie moet wees.
- e. Omdat die Verenigde State se sekuriteit en ekonomiese belange in Wes-Europa deur die Sowjet-Rusland se militêre vermoë bedreig word, verseker die Verenigde State sy invloed daar deur die teenwoordigheid van duisende troepe en as lid van NAVO.
- f. Met die Verenigde State as die grootste bydraer tot die Verenigde Volke Organi-

sasie se jaarlikse begroting, is die Verenigde State in 'n posisie om druk op hierdie wêreldorganisasie uit te oefen tot sy voordeel.

Dit is dus duidelik dat die invloed en beheer van die Verenigde State wêreldwyd strek en hy maak maksimum gebruik daarvan om sy eie belange te bevorder. Selfs in die kommunistiese wêreld poog hy tans om deur verskaffing van voedsel, ekonomiese bande, opheffing van handelsverbod met Kuba en hulp en erkenning van kommunistiese Sjina, ook sy invloed en beheer hier te verstewig. Die Carter-administrasie besef ook dat die kommunistiese ideologiese denke nie net met ekonomiese, politieke en militêre middels beveg kan word nie, maar dat 'n teen-ideologie geskep moet word. Vir hierdie rede is 'human rights' nadergetrek en as die nuwe ideologie van die Westerse wêreld voorgelê.

Die Carter-administrasie wend ook 'human rights' aan teen die res van die wêreld vir interne politieke gewin. Die gebruik van 'human rights' in laasgenoemde geval moet egter altyd dienstig bly aan die Verenigde State se imperiale belang. Dit word dus so aangepas en geplooi dat 'human rights' in sy aanwending drasties verskil van geval tot geval. Soveel so dat die 'human rights' standaard wat op een land toegepas word somtyds onherkenbaar is van dié wat van toepassing is in 'n ander land.

'n Verdere eienskap van die wêreld van die tagtiger jare sal wees die Brzezinski skepping, deur middel van die Trilateral Commission, van 'n Ekonomiese magsgroep bestaande uit die Verenigde State, Wes-Europa en Japan wat die Verenigde State se ekonomiese belange moet dienstig wees. Alhoewel hierdie ekonomiese magsgroep voorgee om as doel te hê die opheffing van die derde wêreld en 'n vernouing van die gaping tussen die 'haves' en 'have nots', is dit ooglopend daarop ingestel om in die eerste plek die Verenigde State se ekonomiese struktuur staande te hou. Die Carter-administrasie besef dat sy politieke lewe in die eerste plek daarvan afhanklik is of hy die Amerikaanse kieser se alreeds hoë lewenstandaard kan behou of selfs verhoog.

Dit dan is die wêreld waarin die Republiek hom in die tagtiger jare gaan bevind — 'n wêreld: waarin hy vasgevang word tussen twee opponerende ideologieë naamlik wêreldkommunisme en die Carter-administrasie se vertolking van 'human rights'; waar ou vriende uitverkoop en

versaak word en geswore vyande aangehang word vir die dienstigheid van die saak; waar 'n nasie nie meer vriende het nie maar net eie belange; waar die Verenigde State as die enigste supermoondheid sy imperiale belange ten alle koste sal beskerm.

In hierdie veranderde wêreld staan die Republiek met sy strewes van:

- a. Die voortbestaan van 'n christelike, blanke, westerse (in die betekenis van die woord waarmee die blankes aan die Suidpunt van Afrika geplant is) beskawing in Suidelike Afrika.
- b. Die toestaan van volle ekonomiese, politieke en kulturele regte aan die bruines en swartes tot dieselfde mate waartoe die blanke dit vir homself opeis.

Dit moet egter aanvaar word dat dit hoogs onwaarskynlik is dat die wêreldgemeenskap 'n toestand sal aanvaar waarin b. bestaan sonder dat a. vernietig word.

Die Republiek staan dus in 'n toestand van totale oorlog. 'n Oorlog waarin offers op militêre, ekonomiese en politieke gebied gebring sal moet word. Daar is geen manier hoe die Republiek hierdie stryd van die tagtiger jare kan ontduik nie. Vir hierdie stryd sal die Republiek sy totale strategie moet aanpas en aanwend om slegs sy eie belange dienstig te wees. Hoe oneties dit ookal mag wees, sal die Republiek daarvan moet vergeet dat in 'n korrupte, dekadente, eie-belang-soekende westerse wêreld sy belange gedien kan word deur hom te beroep op sy eerbaarheid as 'n onvoorwaardelike troue ondersteuner van die 'Westerse saak'. 'n Saak wat in alle geval moeilik definieerbaar is en waarin die Republiek nie aanvaarbaar is nie.

Die Republiek sal sy totale strategie vir die tagtiger jare moet aanpas om op internasionale politieke gebied te beweeg in 'n rigting, weg van die magstryd tussen die Verenigde State en die Sowjet-Rusland, weg van die ideologiese stryd tussen kommunisme en 'human rights' en weg van onvoorwaardelike politieke en ekonomiese verbinde met die Weste. Die Republiek se belange in die tagtiger jare vereis dat die aanvaarding daarvan dat alles wat Westers is omhelsbaar is en alles wat kommunisties is verwerpbaar is, nie meer bestaan nie. Met die bestaande globale verspreiding van strategiese minerale moet die Republiek in eie belang bereid wees om met enige land, on-

geag sy regeringstelsel of ideologie, in 'n uraankartel, of chroomkartel, of platinakartel of goudkartel te gaan om sodoende instaat te wees om druk in die internasionale gemeenskap tot sy voordeel te kan uitoefen. Soortgelyk moet die Republiek; leiersrol vervul in die skepping van 'n vierde wêreld volkeregroep wat hom instaat sal stel om bedingingsvermoë op internasionale politieke, ekonomiese en militêre gebied te bekom.

In die veranderde wêreld van die tagtiger jare lê daar ongetwyfeld vir die Republiek 'n totale stryd voor. 'n Stryd wat groot offers sal verg. Hierdie stryd kan beslis gewen word en die Republiek sal hieruit tree, gestaal en sterker, as die supermoondheid van die een-en-twintigste eeu. Die voorwaarde is dat die Republiek sy huidige defensiewe houding verander deur die aanvaarding en uitvoering van 'n offensiewe totale strategie.